

Οτι δύνανται καὶ εἰς μεγάλην ἑκτασιν, καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα νὰ ζητήσωσι τὴν γῆν, ἢ τὸ ὑποστατικόν, ὅποιον καθέννας ἐπιθυμεῖ, ὅταν χωρὶς βλάβην ἀμερίζεται.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ἅπαντες νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐνέργειαν προκύπτουσι τόσα καλὰ, τὰ ὅποια ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει περιττὸν νὰ ἀναφέρῃ, διότι οἱ νουνεχεῖς θέλουν γνωρίσει ὅτι καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ μερικὸν ὠφελεῖται· καὶ ἡ πατρίς, ἔχουσα πόρον διὰ τὰ ἀναπόφευκτα ἔξοδα τοῦ προκειμένου πολέμου, ἀναπαύεται.

Εν Ναυπλίῳ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1826.

Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Ν. Πουκουρόπουλος.

Γκίκας Καρακατζάνης.

Λιβέριος Λιβερόπουλος.

Λυκούργος Ἰ. Κρεσθενήτης.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Λουριώτης.

Ἐ γ χ ὡ ρ ι ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἡ κυρίως ἡ Ὑδραϊκὴ ναυτικὴ μοῖρα, ἔφθασεν εἰς Μεσιλόγιον, ὡς εἶπαμεν καὶ ἄλλοτε, καὶ ἀρᾶξεν ἐκεῖ κατὰ τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός· ἀλλὰ τὴν δεκάτην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξέπλευσαν αἰφνης ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ὅλα τὰ μεγάλα ἐχθρικά πλοῖα, δώδεκα φρεγάται, κροσέτται ἕως δεκαπέντε, καὶ ἄλλα μικροτέρου μεγέθους. Ὁ ἑλληνικὸς στόλος, μὴ ἔχων καιρὸν ἀρμόδιον διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἀγκύρας ἐτρέξε μέγαν κίνδυνον κατ' αὐτὴν τὴν ἑξαφνον ἐκπλευσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ ὑπέφερε μέγαν καυνοβολισμόν καὶ τουφεκισμόν· καὶ εἰς τινὰ τῶν ἡμετέρων πλοίων ἠμπόρεσαν ἐχθρικά φρεγάται νὰ πλησιάσωσιν ἐντὸς σχεδὸν βολῆς πιστόλας· οἱ δὲ ἡμέτεροι, διὰ τὴν ἐμπειρίαν καὶ γενναιότητα τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν ἐπρόφθασαν, καὶ, μὴ δυνάμενοι διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ ἀνέμου νὰ σηκώσωσι τὰς ἀγκύρας, ἔκοψαν τὰς γουμέννας, καὶ πετάσαντες τὰ πανία διεσώθησαν ὅλα, πολεμοῦντα, καὶ διασπᾶσαντα τὴν γραμμὴν τοῦ ἐχθροῦ, χωρὶς νὰ πάθῃ κανὲν αὐτῶν ἄλλην ζημίαν παρὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀγκυρῶν καὶ τῶν γουμενῶν. Ὁ δὲ ἐστὶ τῆς θείας ὑπερασπίσεως τρανώτατον σημεῖον, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐδλάφθη· ἀλλὰ περὶ τῆς γενομένης κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ναυμαχίας προσμένοντες περιστάτικωτέραν πληροφορίαν.

Ὁ Κιουταχῆς ἔχει τὴν δεξιὰν πτέρυγα τοῦ πολιορκούντος τὸ Μεσιλόγιον ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ὁ δὲ Ἰμπραήμης, τὴν ἀριστεράν· ἔχουσι δὲ οἱ δύο 15,000 περίπου στρατεύματα. Ὁ Ἰμπραήμης ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἔφοδον κατὰ τοῦ Βασιλαδίου, πλὴν ἀπέτυχε, καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτὴν δὲν ἔκαμε πλεόν κίνημα.

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 12 καὶ 13 τῆς ἑφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκομεν διεξοδικὸν διάλογον, ὅστις ἐγένεν εἰς τὴν Συναναστροφὴν, ὅπου ἀνεγνώσθη ὁ 19 ἀριθμὸς τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, περιέχων τὴν προκήρυξιν τῆς Διοικήσεως. Πιστεύοντες εἰς τὸ μνημονικόν, καὶ τὴν φιλαλήθειαν τοῦ Συντάκτου τῆς ἑφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἀμφιδάλλομεν ὅτι μᾶς ἐφύλαξεν αὐτὸν τὸν διάλογον ἀνόθευτον, καὶ ὅπως ἐγένεν εἰς τὴν συναναστροφὴν· ἐπιθυμητὸν ὅμως ἦτον νὰ ἴδωμεν καὶ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἰδίου Συντάκτου, τὰς ὁποίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔκαμε παρευρεθεὶς εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν συναναστροφὴν· ἐλπίζοντες δὲ ὅτι θέλομεν τὰς εὐρεῖ εἰς κανένα τῶν ἀκολουθῶν φύλλων τῆς ἑφημερίδος του, δὲν νομίζομεν ἀνάρμοστον νὰ ἐκθέσωμεν ἐν τούτῳ τὰς ἐδικὰς μας.

Ἡθέλαμεν εἰπεῖ ὅτι ὁ διάλογος εἶναι χωρὶς τινος συνεισφοράς νοήματος, καὶ ἀσύρραπτος, ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτομεν ὑποκεκρυμμένον τινὰ σκοπὸν, τὸν ὁποῖον νομίζομεν ὅτι εὐρίσκομεν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ διαλόγου· ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴν εἴπω τις ὅτι, μὴ ἔχοντες τί νὰ εἴπωμεν εἰς τὰ φανερὰ τοῦ διαλόγου, καταφεύγομεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν σκοποῦ ὑποκεκρυμμένου, σιωπῶμεν, ὄντες βέβαιοι ὅτι τὸν σκοπὸν αὐτὸν θέλουσιν ἀνακαλύψει καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀναγνώσωσι μὲ περιέργειαν τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον διάλογον.

Ἐφάνη παράξενον ὅτι ἡ Διοίκησις κατέφυγεν εἰς τὴν προαίρεσιν τῶν πολιτῶν, διὰ νὰ προμηθευθῇ τὰ μέσα τῆς σωτηρίας τοῦ Μεσιλογίου. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου προσκαλοῦνται οἱ πολῖται εἰς συνεισφοράς διὰ πρᾶγματα πολλῶ μικροτέρου λόγου ἄξια, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς φαίνεται παράξενον τὸ τοιοῦτον, ὅταν γίνεται διὰ τὸ Μεσιλόγιον, τοῦ ὁποίου ἡ σωτηρία βάρυνει παραπολὺ εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἦτον χρεῖα νὰ μᾶς φανῇ παράξενον, διὰ νὰ παρατηρήσωμεν μετέπειτα, ποῖος εἶναι ὑπογεγραμμένος εἰς τὴν προκήρυξιν; Τὸ πρόσωπον τοῦ διαλόγου, τὸ ὁποῖον κάμνει αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, δὲν ἀνέγνωσεν, ὡς φαίνεται, τὸν συνταγματικὸν μας χάρτην, καὶ ἐπομένως δὲν ἤξευρεν ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπογράφει τὰς προκηρύξεις· ὅχι ἄλλο· τὸ μανθάνει, καὶ παρατηρεῖ ἀκόμη ὅτι αὐτὸς ὁ πρόεδρος ὀνομάζεται Γεώργιος Κουντουριώτης· καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! τοῦ ἔρχονται εἰς τὸν νοῦν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης ἐπροβλήθη πρόεδρος καὶ εἰς τὴν β'. καὶ εἰς γ'. Περίοδον. Ἡμπορούσαμεν ἐνταῦθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτὸ τοῦ διαλόγου, τὸ ὁποῖον εὐρέθη εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς β'. Περιόδου, καὶ ἔφθασε νὰ γνωρίσῃ καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, δὲν ἤξευρεν ὅμως, καθὼς ἀνωτέρω ἐπαρατηρήσαμεν, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπογράφεται εἰς τὰς προκηρύξεις. Ἀλλ' ἀφίνομεν αὐτὴν τὴν παρατήρησιν, διὰ νὰ κάμωμεν ἄλλην οὐσιωδέστεραν, τὴν ὕδριν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν β'.

αἱς ἐν τούτῳ εὐχαριστούμεθα εἰς τὰς ὅσας ἐκάμαμεν παρατηρήσεις εἰς τὸν διάλογον, τὰς ὁποίας ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖας, διὰ νὰ μὴν ἀπατῶνται οἱ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν.

ρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος.

Ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἐν τῶν ἀντικειμένων τῶν μέμεν τῆς συγκροτηθεῖσας Γ. ἐθνικῆς συνελεύσεως, θέλει εἶναι καὶ τὸ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῆς γῆς, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ὅχι ὀλιγωτέραν παρὰ τ' ἀλλοτρίαν σπουδαίαν τοῦ ἔθνους σκέψιν.

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἔλαβε τὰ ὅπλα μὲ σκοπὸν ν' ἀποσεισῇ μόνον τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἀλλ' ἀποσεισῇ αὐτὸν, νὰ ζήσῃ τοῦ λοιποῦ ἐλεύθερον, καὶ ἕκαστον τῶν συγκροτούντων αὐτὸ μελῶν ν' ἀπολαμβάνῃ ὅσα ἡ φύσις ἐχάρισε δικαιώματα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δηλαδὴ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἰσονομίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατέβαλε πολλοὺς κόπους διὰ ν' ἀποσεισῇ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἀλλ' ἀσυγκρίτως περισσοτέρους πρέπει νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν κατόρθωσιν τοῦ νὰ ζήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἐλεύθερον, καὶ μετ' ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς νὰ καταγίνεται εἰς τὸ νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ γένῃ ἐμπόδιον τῆς ποθυμένης ἐκβάσεως.

Μία τοιαύτη αἰτία εἶναι, μοι φαίνεται, καὶ ἡ ἀνισότης τῆς καταστάσεως τοῦ ἐνὸς πολίτου ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Τώρα ἂς ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ ἐκποίησης ἐθνικῆς γῆς ἡμπορῇ νὰ προσξενήσῃ αὐτὴν τὴν ἀνισότητα.

Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος σήμερον διὰ τὰς συχνὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν κατήντησεν ὅχι μόνον νὰ μὴν ᾔναι εἰς κατάστασιν ν' ἀγοράσῃ γῆν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ. Εἰς τίνα λοιπὸν θέλει ἐκποιήθῃ ἡ ἐθνικὴ γῆ; ὅχι βέβαια εἰς ἄλλον παρὰ εἰς ὀλίγους τινὰς εὐκαταστάτους, καὶ εἰς τιμὴν τόσον εὐτελεῆ, ὥστε τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον μικρὸν θέλει ὠφεληθῇ, καθ' ὃν καιρὸν ἴσως μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν εὐπόρησιν τοῦ Δέλεϊ γένει ἡ ἐκποίησης. Ὅθεν, ἐν ᾧ δὲν θέλει ὠφεληθῇ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, γεννᾶται αἰτία ἐπικίνδυνος νὰ προσξενήσῃ αὐτὴν τὴν ἀνισότητα, δηλ. ν' ἀποκατασταθῶσιν οἱ εὐκατάστατοι πλούσιοι, οἱ δὲ πτωχοὶ, πένητες, καὶ ἐπομένως δούλοι τῶν πλουσίων, καὶ ἰδοὺ αἰτία ἀποτελεσμάτων ἀντικειμένων ἐκ διαμέτρου εἰς τὰς βασίμους ἀρχὰς ἐλευθέρας πολιτείας.

Ἄς μοι συγχωρηθῇ τώρα νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου, ἂν συμφέρῃ, καὶ τίνι τρόπῳ νὰ γένῃ ἡ ἐκποίησης, ἥτις ἐγκρινόμενη, ἢ μὴ, δὲν θέλει βλάψῃ βέβαια.

Νὰ γένῃ μὲν ἐκποίησης γῆς ἐνὸς μέρους ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀλλὰ μὲ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Νὰ ἐκτίθῃται εἰς δημοπρασίαν μέρος γῆς ἐκτιμημένον ἀπὸ ἄνδρα τίμιον καὶ εἰδήμονα, καὶ νὰ μένῃ εἰς τὴν διαδοχικὴν κυριότητα οὗτινος προσφέρει ἀνωτέραν τιμὴν, χωρὶς ὅμως

νὰ πληρώσῃ τὴν προσφερθεῖσαν τιμὴν, ἀλλὰ κατ' ἔτος ἀπὸ 2 εἰς τὰ ἑκατὸν τῆς τιμῆς.

Εἰς κανένα νὰ μὴ συγχωρηθῇ ν' ἀγοράσῃ γῆν περισσώτεραν τιμῆς προσδιωρισμένης, ἀναλόγως τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του· ὅστις δ' ἤθελε φωραθῇ ὅτι ἠγόρασε γῆν οἰκονομικῶς ὑπ' ὄνομα ἄλλου τινός, νὰ λαμβάνῃ τὴν ποιὴν τοῦ αἰσχροκερδοῦς. Ὅσοι δὲ ἔρθασαν νὰ ἔχουν πρὶν τῆς ἐθνογεροσίας μας γῆν φθάνουσιν τὴν προσδιωρισμένην τιμὴν, νὰ μὴν ἔχωσι τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσωσιν ἄλλην.

Αὐτὸ τοῦτο πρᾶξαντες, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, νομίζω, ὅτι θέλομεν ἀποκατασταθῇ οὔτε σταθερῶς πλούσιοι, οὔτε πτωχοί· διότι πόσον θέλουν ἔχει σταθερὸν ὅλα τὰ συγκροτούντα τὴν πολιτικὴν μας κοινωνίαν μέλη, καὶ ἐπομένως, ἐν ᾧ ἡ γεωργία εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλει προσδεύσει, καὶ τὸ ταμεῖον θέλει ἀποκτήσῃ πόσον βέβαιον διὰ τὴν κατ' ἔτος πρὸσδόν τῶν δύο εἰς τὰ ἑκατὸν εἰς τὴν πωληθεῖσαν γῆν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δικαιωμάτων τῆς Διοικήσεως.

Τὴν γνώμην μου ταύτην παρακαλεῖσθε, Κύριε συντάκτα, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ πατριώτης Ν. Φλοῦγαίτης.

Ἐκ Σύρας γράφουσιν ἀπὸ 17 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς τὰ ἀκόλουθα: "Πλοῖα χθὲς καὶ σήμερον ἀπὸ Κωνσταντινῆς πόλεως εἰς τοῦτον τὸν λιμένα φθάσαντα λέγουσι ὅτι εἰς Πετρούπολιν ἐγένετο λογοτείδῃ καὶ σύγχυσις οὐκ ὀλίγη περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ῥωσικοῦ θρόνου· ὅτι ὁ κληρὸς καὶ οἱ εὐγενεῖς ζητοῦσι τὸν Νικόλαον ὡς μονάρχην, τὸ δὲ στρατιωτικὸν καὶ ὁ λαὸς τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ ὅτι ὁ ἑσχατος οὗτος ὑπερίσχυεν· ὅτι ἐφόνευται τὸν διοικητὴν τῆς Πετροπόλεως, καὶ ἄλλα σημαντικὰ ὑποκείμενα. Ἄλλοι πάλιν δοξάζουσιν ὅτι ὁ Νικόλαος ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ, καὶ ὅτι κανὲν τῶν ἀνωτέρων δὲν συνέδῃ. Εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἔφθασεν ἀκόμη πρὸς τὸν Μιντζάκην ἐπίσημος εἰδήσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ πολλοὶ ἀποροῦσι περὶ τούτου.

Ὁ Κ. Ἀκούρτης ἐπέστρεψε, λέγουσιν, ἐκ Κωνσταντινῆς πόλεως εἰς Σμύρνην. Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὴν σουλτανικὴν καθέδραν περιδιαβάσεως χάριν· οἱ δὲ φρονιμώτεροι λέγουσιν ὅτι ἦτον προσκεκλημένος παρὰ τοῦ Αὐστριακοῦ πρέσβους διὰ μυστικὰς ὑποθέσεις.

Διόρθωσις.

Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, Σελ. 120, στήλ. β', στίχ. 18, ἂς στιχθῇ καὶ ἀναγνωσθῇ μὴ σκοπὸν καθὼς δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι..... εἰς δικαστήριον, διὰ νὰ καθυποβάλῃ κ. τ. λ.

γ. Περίοδον, ἐκλέγοντας τὸν πρόεδρον διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶναι ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος. Τὸ καλὸν εἶναι ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς εὐρέθη μόνον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁμιλοῦντος εἰς τὸν διάλογον προσώπου, καὶ ὅχι βέβαια εἰς τὴν κεφαλὴν τινος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ αὐτὸν ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου προχωρεῖ ὁ βαθὺς πολιτικός μας εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰσῶν μερῶν ἐχάθησαν ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Κουντουριώτη. Απαριθμεῖ τὰ Ψαρά, τὴν Κρήτην, τὴν Κασσώ, καὶ δὲν ἠξεύρομεν πῶς λησμονεῖ τὸ Νεόκαστρον. Ἰσχυρὴ δὲν ἐτυπτεν ἡ συνειδήσις, ἡ καλήτερα, διότι ἐνθυμήθη ὅτι δὲν ἐχάθη ἐπὶ προεδρίας τοῦ Κουντουριώτη, ἀλλ' ἐπὶ πολιτικῆς τινος ἀντενεργείας, τῆς ὁποίας τοὺς λόγους ἐγνώριζε καλῶς ὁ πολιτικός μας. Ἐρχεται μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Μεσολόγιον. Βλέπει ὅτι καὶ αὐτὸ κινδυνεύει ἐπὶ τῆς αὐτῆς προεδρίας, καὶ ὅμως προφθασμὸς κἀνένας. Ὁ πολιτικός μας, κατὰ δυστυχίαν, εὐρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας διαλεγόμενος, ἡ γράφων τὸν διάλογόν του, ὅτε, διὰ νὰ προφθασθῇ τὸ Μεσολόγιον μὲ τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου, οἱ Κουντουριῶται κατέβαλον εἰς Ὑδραν ἑκατὸν χιλ. γρόσια, ἐν ᾧ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχον καταβάλει ἄλλας ἑκατὸν χιλ., διὰ νὰ προφθασθῶσιν ἄλλαι ἀνάγκαι τῆς πατρίδος, καὶ ἐν ᾧ ὁ πρόεδρος κατέβαλεν εἰς τὸν δίσκον τῆς συνεισφορᾶς τοῦ Ναυπλίου τὰς ἄλλας δέκα χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ὁ διαλεγόμενος εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ διαλόγου. Ἀλλὰ μήπως ὁ πολιτικός μας ἔπρεπε νὰ γένῃ καὶ περιηγητὴς, διὰ νὰ μαθάνῃ ὅ, τι γίνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος; Ἀρκεῖ ὅτι μαθαίνει ὅσα τὸν χρειάζονται εἰς τὴν συναναστροφὴν. Μήπως ὁ διάλογός του δὲν γιμίζει πέντε ὁλοκλήρους στήλας τῆς ἐφημ. τῶν Ἀθηνῶν;

Ἐν τούτῳ ἀλλάζει τὸ πρόσωπον τοῦ διαλόγου, καὶ μαθαίνομεν ἄλλον νέον λόγον τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, τὴν κίνησιν τῶν καρδιῶν μὲ ἐν φύσημά του. Δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι αἱ πολιτικαὶ γνώσεις τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ διαλόγου δὲν εἶναι κατώτεραι τῶν γνώσεων τοῦ πρώτου, καὶ ἰδοὺ μία φιλονεικία τακτικὴ, καὶ ἰσόρροπος διὰ τὴν ἀμοιβαίαν σαφότητα τῶν ἐπιχειρημάτων. Καθὼς ὁ πρῶτος ἀπαριθμῇ ὅσα μέρη ἐχάθησαν ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Κουντουριώτη, ὡς νὰ εἶχεν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔλθῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς πολιτείας, ὡς τὴν ἔχουν ὁ πρόεδρος τῶν ἠνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, καὶ οἱ συνταγματικοὶ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ ἠμπορῶμεν νὰ ρίψωμεν ὅλον τὸ βάρος εἰς τὴν προεδρίαν του· μὲ τὴν αὐτὴν λογικὴν καὶ ὁ δεύτερος δέλει, ἡ ἐπιρροή τοῦ Κουντουριώτη εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ τῆς Ὑδρας νὰ κινή τὰ πλοῖα εἰς πᾶσαν περίστασιν, χωρὶς τινος δυσκολίας. Ὁ πρῶτος δὲν ἔκαμε τὸν κόπον νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἔχει εἰμὴ μίαν ψῆφον εἰς τὰς πέντε τῆς ἠμετελεστικῆς δυνάμεως, κολοβωμένης καὶ αὐτῆς, ὅπως εἶναι τὴν σήμερον, κατὰ τὸ πολιτικόν μας σύν-

ταγμα. Ὁ δεύτερος ὀλίγον ἐφρόντισε νὰ γνωρίσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, τὰ ἥθη, τὰς περιστάσεις μας, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ ἐπιρροή ἐνὸς καλοῦ πολίτου χρησιμεύει πολλάκις εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ πολλὰ κακὰ συμβάλλει ἐνίοτε εἰς τὰ καλὰ· δὲν ἠμπορεῖ ὅμως πάντοτε νὰ κατορθώσῃ ὅλα τὰ καλὰ, καθὼς οὔτε ὅλα τὰ κακὰ νὰ ἐμποδίσῃ. Ἀλλ' οἱ πολιτικοί μας δὲν εἶχαν σκοπὸν νὰ σπουδάσωσιν· διότι ἂν εἶχον τοιοῦτον σκοπὸν, ἤθελαν ὑπάγει εἰς κἀνὲν σχολεῖον· ὁ σκοπὸς τῶν ἥτον νὰ ὁμιλήσωσι, καὶ ἰδοὺ προχωροῦντες εἰς τὰς ὁμιλίας τῶν ὁμοῦ μὲ ἄλλο τρίτον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον φοβεῖται μήπως ὁ Κουντουριώτης πρέπει νὰ ᾔναι πάντα μέσα εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἐπιθυμεῖ βέβαια νὰ τὸν ἰδῇ ἔξω τῶν πραγμάτων, ποῖος ἠξεύρει διὰ ποίους λόγους; πάντοτε ὅμως πολιτικούς, παρατηροῦν τέλος πάντων ὅτι οἱ θαλασσινοί μας δέλουν τακτικῶς τοὺς μισθοὺς τῶν, καὶ δὲν ὑπομένουν, ὥπως ὑπομένουν καὶ οἱ στρατιῶται τῆς ξηρᾶς. Μὲ τὸ γενικὸν ὄνομα θαλασσινοὶ πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅλους τοὺς ναῦτας. Μεταξὺ αὐτῶν ἴσως εὐρίσκονται καὶ πολλοί, αἱ ὁποῖοι ἔχουσι καὶ τὸν τρόπον, καὶ τὴν διάθεσιν νὰ ὑπομείνωσιν· ἀλλὰ τὸ περισσότερον μέρος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει, πῶς ἄλλως δύναται νὰ θρέψῃ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παιδιά του, εἰ μὴ μὲ τὸν μισθὸν ἐκείνου; τί νὰ κάμουν; Οἱ πολιτικοί μας, ἂν εἶχαν ὑπάγει εἰς τὴν Ὑδραν, ἤθελαν ἰδεῖ ὅτι οὐδὲ λάχανα φυτρῶνουν, διὰ νὰ τραφῶσι κἂν μὲ αὐτὰ αἱ γυναῖκες, καὶ τὰ τέκνα ἐκείνων τῶν πτωχῶν ναυτῶν. Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμουν; Ἡ ἀγχίνοια τῶν διαλεγόμενων πολιτικῶν μας ἴσως φθάσῃ εἰς τὸ νὰ μᾶς εἰποῦν, ὅτι πρέπει νὰ φάγουν πέτρας, καὶ τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ ἔχουν δίκαιον· ἐπειδὴ τῶντι πέτραι πολλαὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν Ὑδραν.

Τὸ τέλος τοῦ διαλόγου εἶναι τὸ λογικώτερον μέρος του, ὅχι ὥμως καὶ τὸ πλέον προσαρμοσμένον εἰς τὰ προηγουμένα. Τῶντι ἡ γενικὴ ἀταξία, καὶ ὁ κακὸς ὁργανισμὸς εἶναι τὰ μεγαλύτερα δυστυχήματα ἐνὸς ἔθνους. Τῶντι βλέπομεν πραγματικῶς ὅτι εἰς ἄξιος ἄνθρωπος κάμνει πολλοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἠμποροῦσαν νὰ ᾔναι διάδολοι, ἐὰν ὠδηγοῦντο κακῶς· ἀλλὰ πῶθεν ἀρχίσασμεν, καὶ ποῦ ἐκαταντήσαμεν! Μήπως τὴν γενικὴν ἀταξίαν τὴν κάμνου εἰς ἡ δύο ἄνθρωποι; Μήπως εἰς ἡ δύο συντελοῦν εἰς τὸν κακὸν ὁργανισμὸν; Μήπως ἐπὶ τῆς αὐτῆς προεδρίας δὲν ἐγίνεν ἡ ἐκλογή αὐτοῦ τοῦ οὕτως ἀξίου ἀνδρός, ὅστις κάμνει ἀγγέλους; Μήπως οἱ διοικηταὶ δὲν τὸν βοηθοῦν παντοιοτρόπως εἰς τοὺς ὑπὲρ σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνάς του; Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πόσοι καὶ πόσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν βλέπωσι, νὰ μὴ κάμνῃ ἀγγέλους, διότι ἴσως ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφὴν τῶν διαδόλων! Πόσοι καὶ πόσοι εὐρίσκουν μυρίας αἰτίας νὰ καθάπτωνται, καὶ νὰ κατηγορῶσι τὴν Διοίκησιν, διότι ἐμπιστεύεται τὴν δύναμιν εἰς ξένον ἄνθρωπον! Οἱ πολυμαθεῖς πολιτικοί μας, οἱ ὅποιοι ἠξεύρουσι τοὺς λόγους τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἠμποροῦν νὰ ἠξεύρωσι καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν τῶν μισοκάλων, ἡ μισαγγέλων, καθὼς καὶ τὸ ποῖος εἶναι. Ἡ

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

(Συνέχεια τῆς συνεδριάσεως τῆς 12 Ἰανουαρίου.)

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,027, ἀποκριτικὸν ὅτι, ὅσον μὲν διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ἐπίσης βλέπει καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν περὶ τὰς πολιταρχίας, διὰ τοῦτο, ἀντὶ νὰ ἐλατλώσῃ τὴν ἐκτελεστικὴν αὐτῶν δύναμιν, διέταξε νὰ παύσωσι διόλου αἱ πολιταρχίαι· εἰς ὅποιαν δὲ ἐπαρχίαν ἤθελε γένει χρεία ἐπομένως, θέλει διαταχθῇ ὁ ἀστυνόμος νὰ ἔχῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν. Περὶ δὲ τῶν πολιταρχιῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐπομένως θέλει ἐκθέσει τὰς σκέψεις του.

Διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ἔμεινε σύμφωνον καὶ τὸ Βουλευτικόν, διὰ δὲ τὰς τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἐκ δευτέρου Προβούλευμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, νὰ διατάξῃ νὰ παύσωσιν αἱ πολιταρχίαι τῶν νήσων Τήνου, Αἰγίνης καὶ Σαλαμίνος, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ μένῃ μόνον ὁ προαποφασισθεὶς ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἐκεῖ ἐπαρχεῶν καὶ ἐπιστατοδημογερόνων, κατὰ τὸ πρὸσταλὲν Προβούλευμα τοῦ Βουλευτικοῦ ὑπ' Αριθ. 1,086. Ἐπειδὴ δὲ πληροφρεῖται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴν ὅτι, μ' ὅλον ὅτι ἔκανσε καὶ τοῦ Ἀργεῶς ἡ πολιταρχία, διατρίβει εἰσέτι ἐκεῖ ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις, νὰ διαταχθῇ νὰ σηκωθῇ καὶ αὕτη ἐκεῖθεν ὡς πάντῃ περὶ τῇ. Ἀκόμῃ νὰ καθυπεβάλῃ εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ σχέδιον, πῶς ἡμπορεῖ νὰ φυλαχθῇ ἡ εὐταξία εἰς τὴν πόλιν Ναυπλίου· μ' ὅσον εἶναι δυνατόν ὀλιγωτέρους στρατιώτας, Ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Λημνίου, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι μερικοὶ στρατηγοὶ ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κατατάσσου ἐπῆγαν εἰς τὴν νήσον τὴν ὀνομαζομένην ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ ἐγύμνωσαν τοὺς κατοίκους ἀπ' ὅλα τῶν σχεδὸν τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ζημία ἀναβαίνει περίπου τὸν ἀριθμὸν γρόσ. 200,000. Παρακαλεῖ δὲ νὰ διαταχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν νὰ βάλῃ εἰς μεσέγγυον τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς τῶν εἰρημένων στρατηγῶν· ἀκόμῃ νὰ διαταχθῶσι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Σκύρου νὰ ἀποδώσουν ὅσα πράγματα τῶν Ἀγιοευστρατιτῶν εὐρίσκονται εἰς χεῖράς των.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐλεεινολογοῦσι τὴν ἀθλίαν κατάστασίν των, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἔφεραν οἱ καπετάνοι Ἀγγελος, Ἀναγνώστης, ἀδελφὸς τοῦ Λάμπρου, καὶ Ἀγγελῆς, ἐφαρμήσαντες εἰς αὐτοὺς μ' ἓνα μαρτίγον, ἐν μυστικῶν καὶ μὲ δύο πωρτζέρας, ἔχοντα μέσα ἄρκετους λιπίδες ἀπὸ τὴν νήσον Σκύρον. Ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ Προβούλευμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ διατάξῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου νὰ βάλῃ ὑπὸ μεσέγγυον τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς τῶν εἰρημένων ὀπλαρχηγῶν, νὰ ἐκπέσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς βαθμοὺς των, καὶ νὰ τοὺς διαλύσῃ ἀπὸ τὴν στρατολογίαν των. Ἀκόμῃ νὰ διαταχθῇ ἐντόνως ὁ ἐπαρχος τῆς νήσου Σκύρου μετὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς νὰ ἀποδώσουν εἰς τοὺς Ἀγιοευστρατίτας τὰ ὅσα ἐκ τῶν ἀρπαγέντων πραγμάτων εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὴν Σκύρον, καὶ ἀφ' οὗ συλλάβῃ ὁ ἐπαρχος τοὺς ναύτας, ὅσοι μετεκόμισαν τοὺς ἄρπαγας εἰς τὸν ἅγιον Εὐστράτιον, νὰ τοὺς ἀποστείλῃ ἐδῶ διὰ νὰ κριθῶσι. Πρὸς τοῦτοισι διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ εὐταξία καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, νὰ διαταχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, νὰ διόρισῃ δύο γαλέτας μὲ τιμίους πωρτζέρους καὶ ναύτας νὰ παραπλέωσιν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων. Περὶ δὲ τῶν μηνιαίων μισθῶν αὐτῶν τῶν γολετῶν ἀκολουθῶς τὸ Βουλευτικόν θέλει προβάλλει ἀνάλογον πόρον πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν. Ἐστάλη Προβούλευμα περὶ τούτου.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθήκης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιτροπή.

Κατὰ τὴν ὑπ' Αριθ. 15,822, καὶ ἡμέραν 27 Δεκεμβρίου 1825, διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, συστηθεῖσα πενταμελὴς ἐπιτροπὴ εἰς ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' Αριθ. ΝΑ. νόμου περὶ ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων, κρίνει χρεὸς τῆς νὰ δηλοποιήσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον,

Ὅτι ἡ ὑποθήκη αὕτη γίνεται εἰς ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἐθνικὰ κτήματα.

Ὅτι οἱ δέοντες νὰ ἐπιχειρισθῶσι δύνανται νὰ προβάλλωσι τὸ ὑποστατικόν, ἢ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦσι νὰ νέμωται, φανερόντες τὴν ἑκτασιν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, καὶ τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται, διὰ νὰ κηρύχθῃ δημοσίως κατὰ δ. Γ. τοῦ εἰρημένου νόμου.